

Μίνα Παπαθεοδώρου Ζωγράφη

“Η Τέχνη
δεν έχει
σύνορα”

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΟΥΝΑΤΣΟΥ

Η Μίνα Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη το έχει αποδείξει, καθώς έργα της “ταξιδεύουν” σε όλον τον κόσμο. Είναι μια ζωγράφος που έχει “δραπετεύσει” από τα Ελληνικά σύνορα αποσπώντας τις καλύτερες κριτικές από πολλά σημεία του κόσμου. Είναι η ζωγράφος που απέσπασε το βραβείο “Καλλιτέχνης των Σπορ 2002” της Αμερικανικής Αθλητικής Ακαδημίας, και είναι μάλιστα μόλις η δεύτερη γυναίκα και η πρώτη με διδακτορική διατριβή που βραβεύεται τα τελευταία 20 χρόνια του θεομον της Ακαδημίας! Είναι η ζωγράφος που έργο της έγινε επίσημη αφίσα των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων στο Σολτ Λέικ στις ΗΠΑ. Είναι η ζωγράφος που ανακηρύχθηκε επίσημη καλλιτέχνιδα της LAMBORGHINI όταν το 1998 δη-

μιούργησε ένα αναμνηστικό έργο για τα τριάντα πέντε χρόνια της αυτοκινητοβιομηχανίας. Είναι η “Πέρεια” όπως την αποκαλούν της FERRARI, με το έργο της “MONAKO 2000” για γίνεται η επίσημη αφίσα του 58ου Grand Prix του Μονακό. Είναι η ζωγράφος που έργα του έχουν εκτεθεί σε διακεκριμένα μουσεία απειρούμενα στην αθλητική τέχνη, όπως το Μουσείο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής στην Ελβετία και το Μουσείο της Αμερικανικής Αθλητικής Ακαδημίας στις ΗΠΑ, όπου μάλιστα μια σειρά έργων της αποτελούν τμήμα της μόνιμης συλλογής. Όπως επίσης έργα της βρίσκονται στα μεγαλύτερα Μουσεία, πινακοθήκες, Τράπεζες, Δημόσιους Οργανισμούς και σε ιδιωτικές συλλογές...

WINTER GAMES * SALT LAKE CITY

UNITED STATES OLYMPIC TEAM

MINA PAPATHEODOROU-VALYRAKI

“Το φώς είναι
το άλφα και το
ωμέγα στη
δουλειά μου.
Το ψάχνω
μέσα από τα
χρώματα, μέσα
από τη φωτει-
νότητα και τη
διαύγεια
του κάθε
χρώματος...”

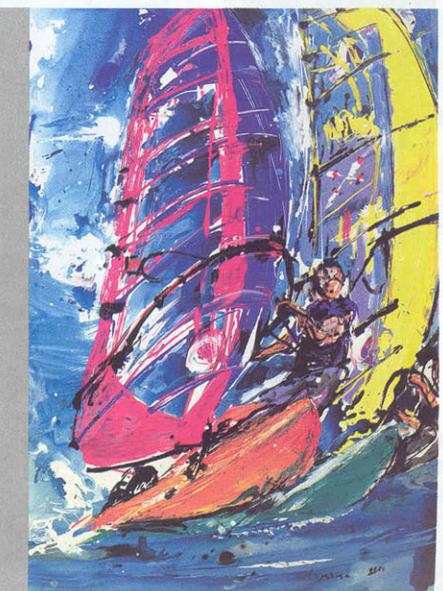
Πάρα πολύ γνωστά σας έργα είναι με αυτοκίνητα. Πώς ξεκινήσατε να ζωγραφίζετε αυτοκίνητα;

Η Νέα Υόρκη μου έδωσε το έναυσμα. Όλα ξεκίνησαν το 1991 και επεκτάθηκαν μέχρι σήμερα αλλά με διαφορετικό ύφος. Δηλαδή άλλη διάσταση είχε το αυτοκίνητο ενταγμένο στην συγκεκριμένη πόλη το 1991 και με άλλη διάθεση και διάσταση δομούμενο τα τελευταία χρόνια. Τότε ήταν πιο καρτούνιστικό γιατί ήταν τεράποντα η πόλη και αυτό πολύ μικρό. Τώρα κυριαρχεί στα έργα μου η μεγάλη πόλη αλλά βλέπουμε και πολλά έντονη την παρουσία του αυτοκινήτου. Το executive αυτοκίνητο και φόρμουλα είναι μοναδικό ερεθίσματα για να σέκουν να μελετήσεις το μεγαλείο της κίνησης που απορρέει από αυτά. Είναι οχεδιαστικά αριστουργήματα. Δεν καταπάνομαι όμως μόνο μ' αυτά. Τα οχήματα της πόλης, ακόμα και τα ταξί, είναι η καθημερινότητά μας, σ' αυτή ζούμε όλοι μας. Απλά εγώ ενδιαφέρομαι να την καταγράψω έτσι γιατί μου αρέσει. Ή, και αν δεν μου αρέσει, μέσα σ' αυτήν κινούμαι και από αυτή συγχρόνως θέλω να το οκάσω, να ξεφύγω, να ελευθερωθώ.

Πώς λειτουργεί ένας καλλιτέχνης όταν τα έργα είναι επί παραγγελία, όπως έγινε δηλαδή με τις μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες Lamborghini και Ferrari;

Στην δική μου περίπτωση ήταν και είναι μια πρόκληση. Εγώ ξεκίνησα από εσωτερική ανάγκη να καταγράψω την δυναμική των αυτοκινήτων που με εμπνέουν. Αυτό είχε ως επακόλουθο τα έργα μου να εμπνεύσουν, με την σειρά τους, ανθρώπους των μεγάλων αυτοκινητοβιομηχανιών στην Ιταλία. Με κάλεσαν λοιπόν να τους εκπροσωπήσω εικαστικά. Κάτι που για μένα δεν ήταν καθόλου δεσμευτικό, αφού ακολούθησαν στις τους πρότεινα.

Όταν ζωγραφίζεις έναν πίνακα τον "οδηγείς" εσύ στο αποτέλεσμα που θέλεις η σε "οδηγεῖ"

αυτός;

Το έργο σε "οδηγεί" και το "οδηγεῖς". Προκαλείσαι με την συνέχεια της παρέμβασής σου. Κατά την ροή της σύλληψης μπορεί να σε οδηγήσει και μια μόνο σταγόνα ή η ίδια η σύνθετη που προκάθετεί ή ακόμα αυτή που έχει προσχεδιαστεί. Σε κάθε περίπτωση, δηλ. έχει προσχεδιαστεί μπορεί να ανατρέπει.

Ο ζωγράφος ανακαλύπτει τον εαυτό του μέσα από την αναζήτηση ενός έργου;

Μα μέσα από το έργο σου ανακαλύπτεσαι και ανακαλύπτεις, αποκαλύπτεσαι και αποκαλύπτεις, πας

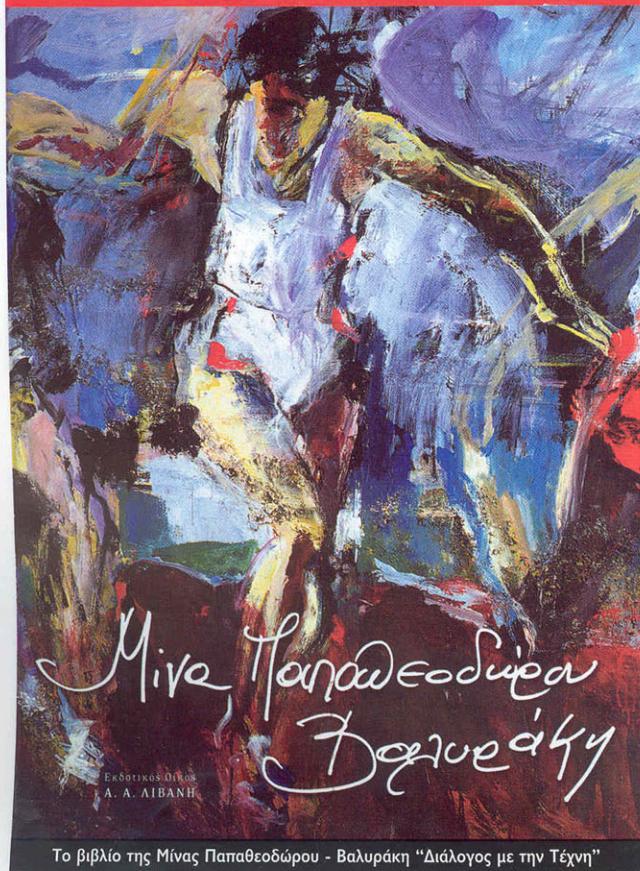
παραπέρα. Είμαι ευτυχισμένη όταν με "πηγάνει" το έργο. Τις περισσότερες φορές ξέρω ή φαντάζομαι που θα φτιάσει, άλλες όχι. Όλα είναι ένα ωραίο παιχνίδι, αλλά πολλές φορές και ένα συνεχές βασανιστήριο.

Φαντάζομαι ότι υπάρχουν στιγμές που βρίσκεσαι σε δύσκολη θέση και κάποιες στιγμές αμηχανίας. Πώς τις ξεπερνάς;

Άλλες φορές καταστροφικά και άλλες φορές ανατρέχοντας σε άλλη κατάσταση εικαστικής παρέμβασης.

Αλλάζει ο καλλιτέχνης με το πέρασμα του χρόνου; Εξελίσσεται ή

SPORT ARTIST OF THE YEAR 2002 UNITED STATES SPORT ACADEMY AWARD

Το βιβλίο της Μίνας Παπαθεοδώρου - Βαλυράκη "Διάλογος με την Τέχνη"

απλώς περνά σε άλλη τεχνοτροπία, αλλαγή χρωμάτων (πιο φωτεινά, πιο σκούρα...); Ο καλλιτέχνης δε γίνεται καλύτερος ή πιο ικανός με την πάροδο

Η Μίνα Παπαθεοδώρου - Βαλυράκη με την Ολυμπιονίκη Βουλά Πατσούλιδου και την γκαλερίστ Θάλεια Εξάρχου

του χρόνου. Εξελίσσεται ώμως με το φάξιμο και με τον τρόπο με τον οποίο διεισδύει στην έρευνά του. Διαφοροποιείται στις εκφράσεις του και στις αναζητήσεις του. Είναι βέβαια και οι περίοδοι και η διάθεσή του και το πώς βλέπει τα πράγματα που παίζουν ρόλο.

Όταν ζωγραφίζεις έχεις την αίσθηση ότι μπαίνεις σε μια διαδικασία διαλόγου με τον καθένα που θα αντικρίσει τα έργα σου, εφόσον όπως υποστηρίζεις το έργο τέχνης είναι σημειολογικά επικοινωνιακό εργαλείο;

Λόγω του ότι η ζωγραφική είναι έκφραση και λόγος, η επικοινωνία θεατή και έργου οφείλεται σ' αυτήν την αμερότητα των δύο αυτών ουνιοτωσόν. Είναι αυτό που λέει ο Kandinsky στο -Για το πνευματικό στην Τέχνη- "για να κρίνει κάποιος ότι έναν πίνακα ζωγραφικής δεν είναι απαραίτητο να είναι ειδήμων, αλλά ένας απόλυτης άνθρωπος που παρατηρεί και αισθάνεται". Δεν έχω την αίσθηση ότι μπαίνω σε διαδικασία διαλόγου με τον θεατή σταν ζωγραφίζω, παρά μόνο μετά, όταν το έργο παρουσιάζεται στον κόσμο, όταν το ίδιο έρχεται σε επαφή μ' αυτόν.